

Nedělník Adama B. Bartoše (121) UWO

narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-121-uwo

13. 2. 2023

Ve svém předminulém nedělníku jsem slíbil, že některé v něm zmíněné teze týkající se prezidentských voleb v dalších týdnech více rozvedu. Psal jsem o novém prezidentovi ČR Petru Pávkoví. Psal jsem, že se chová jako robot – v kampani, i po svém zvolení. Už dříve jsem naznačil, že ti, kteří ho volili, jsou možná stejně tak nesamostatní ve svém uvažování a podléhající něčím příkazům (nebo alespoň mediálním „narativům“), až to vypadá, že i oni jsou naprogramovaní. Že jsou snad oni sami roboty. Myslel jsem tím něco, co jsem záměrně jen naznačil – a nyní se to pokusím trochu vysvětlit (tím netvrdím, že člověk musel volit jen Babiše. Znam lidí, pro které byla ta volba natolik těžká a představa volit Babiše natolik nepřijatelná, že raději zůstali doma. Chápu to a nikomu nic nevyčítám).

Technologický a vědecký pokrok společnosti je tak překotný, že mnozí z nás si zatím nezvykli ani na ty běžné spotřební produkty, které byly už dávno uvolněny k běžnému komerčnímu použití. A nebo se jim alespoň – tak nějak ze zásady či z předběžné opatrnosti – tak trochu intuitivně vyhýbají a brání se jim. Sám mám mobil tlačítkový, říkám mu „hloupý“. A nemíním si na nové vymoženosti zvykat. Ten, kdo je technicky zaměřen a baví ho sledovat nejnovější vývoj, je samozřejmě více informován, nic ho jen tak nepřekvapí, má nejspíše chuť novinky otestovat a experimentovat s nimi. O tom nemluví, to je jasné.

Jasně je i to, že ani nemůžeme tušit, co vše bylo vyvinuto, odzkoušeno, funguje, ale zatím nebylo představeno širší veřejnosti, nebylo jí to poskytnuto k užívání. Je to jen naznačováno – tu ve filmech, tu v knihách, tu na nějakém veletrhu, sem tam probleskne něco ve zprávách, ale více to řekne spíše těm, kteří jsou takříkajíc z oboru.

Jako založením konzervativec, který se spíše obklopuje starými věcmi (starými knihami, starým nábytkem, starým užitým uměním) mám k vymoženostem moderní doby přirozenou nedůvěru. Nejde jen o ten telefon, ale o veškerou jeho „nastavbu“, o celý ten svět moderních technologií, který je světem sám o sobě a sám pro sebe, o veškerý ten digitální svět, který nás obklopuje. Nechci chytrý dům a nechci chytrá města, nechci chytrou ledničku ani chytré hodinky. Nesnáším digitalizaci osobních údajů a neosobní umělou inteligenci. Nepotřebuji, aby na mne auto mluvilo. Při slově „apka“ se mi ježí srst. Úplně rozumím důchodcům, kteří nestíhají držet s dobou krok, i když mne na druhou stranu zase často překvapí, kolik seniorů si s technologiemi rozumí víc než já. A to se pořád bavíme o tom, co je už dávno na spotřebitelském trhu. A co teprve technologie, kterými disponuje armáda, bezpečnostní složky, nadnárodní korporace, big media, tajné služby?

Na rovinu přiznávám, že jako pro člověka humanitně zaměřeného jsou tyto záležitosti tak trochu zázrakem, v mé představivosti těžko uchopitelné. I když si přečtu, jak fungují, stejně si to neumím představit. To ale neznamena, že bych je popíral nebo že bych jim nevěřil. Už před více než deseti lety jsem jako novinář otevřeně psal o HARRPu (a to je přitom technologie z osmdesátých let minulého století, navíc založená na výzkumech Nikoly Tesly, tedy svým způsobem stará skoro 150 let). Přesto se mi mnozí vysmívali a dodnes mám na profilu ve Wikipedii posměšně uvedeno, že jsem šířil o tomto americkém zařízení konspirační teorie. Takže ano – žasnu nad tím, jak některé věci mohou fungovat, nerozumím tomu, ale umím si představit, že to existuje, funguje a je hojně využíváno. A umím si představit, že mnohé vynálezy jsou i hojně zneužívány. Po zemětřesení v Turecku toto téma na internetu zase trochu ožilo a dostalo se po letech znovu na přetřes – přitom projekty na ovládání počasí či stimulaci přírodních pohrom (záplav, zemětřesení, sucha apod.) jsou již po dekády veřejným tajemstvím, počátky jejich výzkumů se táhnou už od druhé světové války. Jsou to navíc zařízení velkých rozměrů, která jen dovedně pracují s přírodními silami, přírodními jevy. Navíc stará klasika, analog, nic digitálního. Stožáry, antény, dráty. Nic, čemu by se lidské oko zdráhalo uvěřit. Antény HARRPu jsou velké jak kráva, celý areál má zhruba třináct hektarů...

Od dob HARRPu ale vývoj znatelně pokročil a člověk je schopen vyvinout nejen ohromné komplexy, ale stejně tak i věci natolik titěrné, že jsou lidským okem neviditelné – a přesto fungují. Například nanotechnologie, které pro mne rovněž jsou za hranicí mé běžné představivosti (jak jsme schopni vyrobit něco tak malého, že to ani nevidíme?). A přitom se s nimi už desetiletí v průmyslu či medicíně běžně pracuje. Co nám brání, abychom si připustili, že ti, kteří mají k vymoženostem vědy přístup (mají šém od pomyslného golema), nemusejí využívat těchto poznatků jen k domnělému a jimi halasně vytrubovanému „pokroku lidstva“ a tím pádem i jednotlivce, ale mohou působit i směrem přímo opačným – tedy k jeho zotročení, podmanění, ovládání, ať už z komerčních nebo dokonce politických

příčin? Ostatně, obavy, že pokrok bude zneužit a může přijít lidstvo draho, jsou stejně staré, jako on sám. Vzpomeňme jen na Čapka či vědecko-fantastické romány varující před vzpourou umělé inteligence.

O podivnostech, které vědci objevili pod mikroskopy ve vzorcích údajných vakcín proti covidu už bylo napsáno dost. Tedy na alternativě. Běžná média držela basu a vzorně mlčela. Pochybnosti nebyly vyvráceny, ani částečně, natož úplně. To, že média o nějakých věcech cudně mlčí (na rozdíl od jiných záležitostí, kterým se věnují s až frenetickou vervou a investigativně do nich vrtají), případně dokonce z řad veřejnosti zaznívající obavy zlehčují a zesměšňují a jejich nositele nálepkují jako „konspirační teoretiky“, neznamená, že by daný problém neexistoval. Ba naopak, podezřelé jednání médií se zdá pochybnosti spíše potvrzovat. To, že si něco neumím představit, neznamená, že to neexistuje. To, že média o něčem nepíší, neznamená, že to neexistuje...

Je to asi rok, co mi můj kolega z Národní demokracie ukázal na svém mobilu zajímavý jev. Já se svým „hloupým“ mobilem bych to nikdy nezjistil, ale on se svým androidem a profesí ajťáka byl stejně tak překvapen jako já, když to spatřil poprvé. A líčil mi i reakce dalších lidí, kteří se s tímto setkali, ačkoli před covidem nic podobného nevidali. Tedy, abych byl přesnější, ne před covidem, ale před „očkováním“. O co jde? Ve zkratce. Pokusím se to popsat slovy laika. Pokud by byl zájem, hodím sem příště nějaké printscreeny...

Když si na chytrém mobilu zapnu funkci Bluetooth, abych viděl další chytrá zařízení v mé blízkosti, obvykle vyskočí názvy těchto zařízení, podle kterých už na první pohled zjistím, o co se asi jedná. Mají komerční názvy, obsahují často název značky, produktu. Samozřejmě sem tam i nějaké číslo, číslo modelu apod. Ale je jasně patrné, o jaké zařízení jde. Vidím názvy jiných chytrých telefonů, jiných chytrých hodinek, bezdrátových sluchátek, tabletů, notebooků, dosaďte si tam, co chcete, co používáte... Od dob očkování si však lidé začali všimnout toho, že se tyto seznamy dostupných zařízení začínají ohromně

rozzrůstat, ale co je zvláštní – o položky nedefinovatelné. Nemají označení, která známe, jak jsem se snažil výše popsat. Jsou jen jakousi změtí čísel a písmen, která se tváří jako nějaké sériové či výrobní číslo, ale není jasné čeho. Všimají si toho i lidé, kteří mají z hlediska své profese za úkol všimát si věcí, kterých si běžně nevšímáme. Například pracovníci ostrahy. Například na letišti. Vidět je to dobře právě tam, kde je na jednom místě v daný okamžik mnoho lidí. Nic takového dříve neviděli. Ale vyzkoušet si to můžete v podstatě kdekoli, ideálně samozřejmě někde ve městě, kde je hodně lidí.

Kamarád mi to ukazoval na příkladu projíždějící tramvaje. Mluvili jsme o tom, co se tu neuměle snažím popisovat. Na svém chytrém mobilu mi ukazoval názvy zařízení, které vidí ve své blízkosti. Pár jich tam skutečně bylo – stáli jsme před hospodou, kde bylo dost lidí. Kdyby to byla restaurace, kam chodí mileniálové, asi by tam těch zařízení bylo více, než před hospodou klasickou, kam chodí spíše štamgasti a lidé 50+. Hele, dívej, řekl mi, když viděl přijíždějící tramvaj a strčil mi displej přímo před oči. Teď to uvidíš. Na mou duši. Tramvaj přijela a seznam těchto „zařízení“ čítající dosud maximálně jednotky, se najednou zvýšil na desítky. Musel rolovat prstem po displeji až někam hodně dolů, než dojel na konec seznamu. No tak to jsou jiné telefony, jiná sluchátka, jiná zařízení těch lidí, co jedou v tramvaji a mají to v uších, v dlani, čučí do toho, nebo to mají v kapse, kabelce, aktovce, ale i tam se to hlásí a vysílá to o sobě signály. Tak jsem si to snažil sám pro sebe vysvětlit, ovšem zároveň jsem věděl, že je to divné. Žádné označení, které by se dalo rozklíčovat, jen čísla a písmena, jako když se snažíte zadat si na internetu bezpečné heslo a nepoužijete slova, ale kombinaci znaků. Mám sice hloupý mobil, ale také vím, jak se mi doma na počítači hlásí bezdrátový reproduktor či jak vypadá název bezdrátových sluchátek mé dcery, když si zobrazím zařízení Bluetooth. Reproduktor – JBL GO2. Sluchátka – TCM 602070. Sluchátka – NGS Artica Pride. Laptop bla bla bla. Chytrý telefon mého syna se hlásí jako Galaxy něco něco, pak máme doma ještě nějaký X19 S

apod. Tady to bylo něco jiného. Tramvaj přešla a zmizela v dálce a po pár vteřinách se počet těchto podivných zařízení hlásících se kamarádovu mobilu zase ustálil na počtu jednotek odpovídajících počtu těch v hospodě, před kterou jsme stáli. Koukal jsem na to jak blázen...

Zdá se, že tu máme novou záhadu. Po UFO (Unidentified flying object), neidentifikovatelných létajících objektech, a USO (Unidentified submerged object), neidentifikovatelných mořských objektech, bychom ji mohli nazvat UWO – neidentifikovatelné chodící objekty...

Závěry z toho nechci vyvozovat, ať si je vyvodí každý sám. Napsal jsem toho už dost. Budu rád, když mi k tomu něco napíšete, a budu ještě raději, když mi to (uvěřitelně) vysvětlíte a vyvrátíte mé pochybnosti. Do té doby si ale budu myslet své. A pak se tedy vůbec nedivím, že prezidentské volby dopadly, jak dopadly, že je vyhrál Petr Pávek, že si lidé přejí válku, že jim nevadí, když jim Hňupova vláda vytahuje z peněženky tisíce a desetitisíce navíc. Pokud je to tak, jak si myslím, pak mnoho věcí v naší společnosti posledních měsíců, které mi dosud nedávaly smysl, smysl najednou dávají. O to těžší práce pak čeká nás, ostatní, normální, kteří jsme nepodlehli a zachovali se podle vlastního rozumu. Nejspíše jsme si tím i zachovali – vlastní rozum. Ještě nejsme pouhá čísla...

Vlasti zdar, nanopotvůrkám zmar!

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

Další příspěvek